

ministerielle Partier fastholder, at de er Flertallet, som de siger, og de vil regere fremtidig paa dette Flertal og ønsker, at Landet skal styres ogsaa i disse vanskelige Tider af et udpræget Partiministerium, saa har de jo Ret dertil; jeg bestrider ikke deres Ret i saa Henseende.

Med Hensyn til Færøerne maa jeg maaske bemærke, at fordi en Mand, som hedder Fabricius — jeg antager, det maa være Professor Fabricius —, skal have udtalt sig her i København om Muligheden af Værnepligt paa Færøerne, kan man jo ikke uden videre tage det frem deroppe som Udtryk for, at de politiske Partier henede, navnlig Venstre, skulde være til Sinds at indføre almindelig Værnepligt paa Færøerne. Vi betragter fra Venstres Side ligesom alle andre Færingerne som vore Landsmænd, og de skal have Ret til at være gode Borgere, men naar de deroppe giver sig til at arbejde og agitere for, at den Lovgivningsmagt, som ligger hos Kongen og Rigsdagen i Forening ifølge Grundloven, som de selv har været med til at takke for, skal delvis lægges over til Lagtinget, saa maa vi være derimod; naar de udtaler sig i deres Presse deroppe paa den Maade, jeg citerede, maa vi misbillige det; og naar de optræder paa den Maade, som de har gjort nu under Krigen med den saakaldte Folkeadresse, saa misbilliger vi ogsaa dette, og vi finder heller ikke, det er rigtigt af den højtærede Minister, at han mener at skulle tage Folketingsmand Mortensen under Armen paa den Maade, han har gjort, og navnlig paa den Maade, hvormed han henvendte sig til Amtmanden. Men det skal jeg ikke opholde mig videre ved, for jeg antager, at der senere bliver Lejlighed til at beskæftige sig med denne Sag.

Hr. Slengerik mente, at jeg havde agiteret i Jylland med Misfornøjelsen over, at Flæsket og Kornet kostede for lidt. Deri tager han fejl. Jeg beklager, at Hr. Slengerik ikke har været til Stede ved alle mine mange Møder i Jylland; mine Udtalelser derovre gik i samme Retning, som de gik andetsteds i Landet, ogsaa her paa Sjælland, nemlig i Retning af, at der var vist for megen Egenmægtighed, og at det var en Fejl, at man ikke havde søgt Rigsdagen straks i disse Sager. Derimod var jeg maaske lige saa stærkt som nogen anden med til at mane ogsaa Bønderne, ogsaa dem, der producerer Korn og Flæsk, til at finde sig i mange Vanskeligheder i disse Tider, og navnlig slog jeg til Lyd

for, at der skulde være Ro om den nye Grundlov, og forklarede dem, at de ikke kunde vente at beholde deres Korn til den dyriske Produktion i den Udstrækning som tidligere, fordi Menneskene maatte gaa foran Dyrene. Om hele det Angreb, det ærede Medlem rettede imod mig, kan jeg derfor sige, at det er Hus forbi.

Saa nævnedes det ærede Medlem en Udtalelse, jeg havde fremsat i „Tiden“, om et Samlingsministerium. Ja, det har jeg hørt mange Gange, men den Udtalelse passer endnu den Dag i Dag, thi et Samlingsministerium uden fælles Villie og uden fælles Opgave er en Uting. Derfor maatte et saadant Ministerium have en saadan fælles Opgave aftalt, inden det dannedes. Det er ikke tilstrækkeligt blot at enes om dets Dannelse; kan man ikke enes om en fælles Opgave og have fælles Villie til at fremme den, vilde et saadant Ministerium være umuligt. Men det kan vi ogsaa lade ligge; thi naar de Herrer saa bestemt siger, at det bliver der ikke noget af, nuvel, saa har De Ret til at afvise det; den Ret bestrider vi ikke. Vi har fremsat vort Tilbud, og blot det saa gaar saaledes her i Landet, at ingen nogen Sinde faar Grund til at fortryde, at de ikke har taget imod det, skal jeg endda finde mig deri.

Statsministeren (Zahle): I Anledning af, at det ærede Medlem (J. C. Christensen), som nu talte, saa stærkt betonedes, at naar Ministeriet forlangte at blive, var der ikke nogen Mulighed for at danne et Samlingsministerium, vil jeg blot bemærke, at jeg opfatter det saaledes, at det er Valgets Paalæg til os, at vi skal blive, idet Vælgerne har sat et Flertal for os ind i dette Ting. Vi kan ikke gaa nu og kaste alt udi fuldkommen Usikkerhed, thi der er ingen anden Løsning paavist. Den politiske Ledelse kan ikke lægges i andre Hænder ifølge noget af det, som her er sagt; thi det Samlingsministerium, som det ærede Medlem taler om, er der jo ingen Mulighed for at danne paa Grundlag af den Fællesvillie, som det ærede Medlem har givet Udtryk i det Indledningsforedrag, han har holdt i Dag.

Hans Nielsen: (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Johan Knudsen) har i Forhandlingerne her inddraget rent saglige Spørgsmaal. Han nævnedes vort